

[Steen.]

I en By som København kræver hele Trafikken, at det gaar med en vis Fart, hvis det hele ikke skal bryde sammen. Der køres i Byerne i Almindelighed og i København i Særdeleshed med overordentlig Dygtighed og Forsigtighed, hvad de faa Ulykkestilfælde, sammenlignet med Trafikkens Omfang og med, hvad der foregaar paa Landevejene, ogsaa er Vidnesbyrd om.

I samme Forbindelse rejser sig ogsaa et Spørgsmaal om Kørsel paa Søndage og Hverdage. Hvis man kommer til den Opfattelse, at Hastighedsgrænserne bør ændres noget, og dertil knytter Kravet om, at de Regler, der fastsættes, overholdes, saa rejser sig dér for mig det Problem, om man ikke bør fastsætte og overholde en lavere Hastighedsgrænse paa Søn- og Helligdage end paa de andre Dage; ingen vil paastaa, at Folk har særlig travlt om Søndagen, og det er bevisligt, at om Søndagen er der mange uøvede Motorkørere, der styrter sig ud paa Landevejene, og man er udsat for en Række af Ulykker, som Radioen desværre hver Søndag Aften bringer Bud om ud over Landet. Men lad mig som Afslutning paa de Bemærkninger, jeg har at gøre om dette Spørgsmaal, sige, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse: jeg vil ikke medvirke til nogen Nyordning paa det Punkt, om hvilken det efter min Opfattelse gælder, at Resultatet bliver, at man, efter at den er gennemført, kører hurtigere, end man hidtil har gjort.

Saa er der i Lovforslagene noget nyt, man ikke hidtil har skænket den Opmærksomhed, det har Krav paa, og som jeg hilser med Tilfredshed, skønt jeg ved, hvor vanskeligt Problemet er, det er, at man træffer de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger mod, at Folk paa Grund af Overanstrengelse, Overtræthed og for lang Køretid bliver en Fare for Færdselsikkerheden. Det er i Virkeligheden mærkeligt, at dette Spørgsmaal ikke tidligere i større Omfang, end Tilfældet har været, har lagt Beslag paa Opmærksomhed hos dem, der særlig beskæftiger sig med de Problemer. Som alt andet i Verden har det en historisk og naturlig Forklaring, thi i ældre Tid, da Færdselen foregik ved, at Hest og Kusk hjalp ad om at komme af Sted, gjorde det ikke saa forfærdelig meget, om Kusken faldt i Søvn, Hesten kunde finde hjem alligevel. Selv om man er kommet vidt i teknisk Henseende, er man dog ikke kommet saa vidt, at Bilen kan løse Chaufføren af, saaledes som Hesten kunde for Kuskens Vedkommende. Selv om jeg til fulde forstaa, at

der er knyttet Erhvervsinteresser til Forslaget paa det Punkt, og at det derfor er vanskeligt og maa behandles med en vis Varsomhed, tror jeg, man maa gøre sig klart, at Erhvervene, saaledes som Forholdene har udviklet sig, her staaer overfor noget nødvendigt, som der ingen Mulighed er for at komme udenom.

Saaledes som det altid er Tilfældet i den Art Lovgivning, indeholdes der i de to Lovforslag en Række vidtgaaende Bemyndigelser af forskellig Art, og hvad Loven, under den Forudsætning at den gennemføres, til sin Tid kommer til at betyde og vise sig at være værd, afhænger derfor i en væsentlig Grad af, hvorledes disse Bemyndigelser benyttes og haandhæves.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund rejste en Kritik paa et bestemt Punkt, som falder ind under de Ting, man har kunnet gennemføre ad administrativ Vej, og som man har gennemført: Spørgsmaalet om Lygteindstilling. Jeg er enig med det ærede Medlem, der har rejst denne Kritik, i, at Forholdene paa dette Omraade ingenlunde er saaledes Landet over, at de ikke fortsat har Krav paa Lovgivningsmagtens og Administrations Opmærksomhed.

Saa vil jeg gerne nævne et andet Spørgsmaal, der ogsaa falder ind under de Ting, som man har kunnet gennemføre eller staaer overfor at gennemføre; det er Bestemmelsen om, at den gamle Ordning, hvorefter man viser, hvad Vej man vil dreje, ved at række Haanden ud, afløses af en Ordning, hvorved en Viser, paasat Vognen, viser dette; det er i Virkeligheden en Udvikling, der i Praksis har taget et saadant Omfang, at det er overordentlig rimeligt, at man gennemfører den Ordning fuldstændigt, saaledes at der bliver en ensartet Regel paa dette Omraade. Hvis jeg ikke tager fejl, har man paabudt, at det skulde ske fra 1. Januar næste Aar; jeg vil imidlertid gerne gøre en Bemærkning om det Tidspunkt, man har valgt, en Bemærkning, der for saa vidt har videre Sigte til alle de Bestemmelser af den Art, der kan komme, og som medfører en Udgift for dem, der besidder et Køretøj. Min Henstilling paa dette Omraade gaar ud paa, at man altid vælger 1. April som det Tidspunkt, paa hvilket der skal foretages Forandringer med Vognene. Min Begrundelse herfor er, at 1. April er den Dag, da Ejeren af et Motorkøretøj maa afgøre, om han vil fortsætte et Aar til og betale Skatten for det Aar, eller om han vil erstatte sit Køretøj med et andet; i de Tilfælde, hvor Folk kører med gamle Vogne, som kræver store Reparationer, og som maaske har stort Benzin-